

quatuor, duabus nimirum antiquissimis, & duabus recentioribus, omnibus tamen in Ecclesiis nostris usitatis, majoris σαφηνείας καὶ βεβαιώσεως χάριν, alubescit exponere hisce:

5. Antiquissimas nuncupo Targum, sive expositionem Chaldaicam & Græcam LXX. Interpretum.

Illā ita habet יהיה כל ארצא לשון חד ומלל
: 77 hoc est: Fuit universa terra Linguae unius, & locutionis unius.

Hæc verò: καὶ ἓν πάντων ἡ γῆ χεῖλον ἓν καὶ φωνὴ μία
πάντων. Hoc est:

Et erat omnis terra labium unum & vox una omnibus.

6. Recentiores dico: Latinam & Vernaculam, nostri, pientissimæ recordationis, B. Lucheri.

Illā: Erat autem terra labii unius & sermonum eorundem.

Hæc: Es hatte aber alle Welt einerley Zungen und Sprache.

7. Hic נֶפֶשׁ Nomen Hebræis primitivum, designat extremitatem propriè oris sive labium græcis χεῖλον. Aliàs etiam adhibetur ad denotandum labrum, oram, ripam, & littus, testibus Lexicographis Eberinis & ἁριστοτέλις.

8. Inest autem, in hoc loco Mosaico, nomini huic Metonymia causæ efficientis instrumentalis, dum instrumentum pro instrumentato seu effecto collocatur, nempe pro ipso sono, labiis cum lingua collis, formato, quem in hominibus, utpote distinctum & articulatam, aliàs simili Metonymia Linguam, die Sprache/nuncupamus.